

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENŢĂ — ECONOMIE POLITICĂ — FINANŢE

DIRECTOR : D. CHEBAPCI

APARE ODATĂ PE
SĂPTĂMĂNĂ

PROPRIETAR : I. S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an 30 Lei
Pe 6 lună 16 >
Pe 3 lună 8 >

Studentă plătesc pe jumătate

Străinătate : 40 lei pe an, 20 pe 6 lună

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

REPRODUCŢIA INTERZISĂ

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
BUCURESCI

91,— Oheul DămboviŢei —91.

Vis-a-vis de Palatul JustiŢiei

Un număr vechiă 2 Lei

Cine primeşte trei numere consecutive din acest ziar se consideră ca abonat.

SUMAR

Căte-va cuvinte asupra revisuirii şi recursului de D. Chebapci, avocat.

JurisprudenŢa Română :

Curtea de apel din Iaşi, secŢia I: G. Leonescu cu Marcu Braunstein.

Numiri în magistratură.

Bibliografie.

CATE-VA CUVINTE

ASUPRA

REVISUIREI SI RECURSULUI

Art. 38 din legea CurŢei de casaŢiune, art. 735 din procedura civilă. Legea din 27 Noembrie — 1 Decembrie 1790, 4 germinal anul II, art. 55 a ConstituŢiunii din 5 fruct., an. III, art. 7 al legii din 20 Aprilie 1810, şi art. 480 § 2 cod. proc. civ. fr.—Art. 304 din procedura civilă a cantonului de Geneva şi art. 745

Legea specială a CurŢei de casaŢiune prescrie, în art. 38 : «Curtea de casaŢiune nu judecă nici odată pricina în fond, ci casează (oboră) hotărârile date cu călcare de lege şi procedurile viŢioase în care se cunosc călcate formele esenŢiale pentru validitatea lor, şi anulează actele făcute fără competenŢă».

Legea de procedură civilă, prin art. 735, determină condiŢiunile sub care se poate declara nul, ori-Ţe act de procedură făcut cu călcarea legii. Aceste condiŢiuni sunt în număr de trei : 1) dacă actul este făcut de un magistrat săă ofiŢer judecătoresc necompetinte ; 2) dacă călcarea

formelor a causat părŢei care o invoacă o vătămăre, pe care nu o poate repara de cât anulând actul ; 3) dacă nulitatea actului este formal pronunŢată de lege.

În legislaŢiunea franceză, în privinŢa nulităŢei pentru călcarea formelor de procedură, sunt mai multe dispoziŢiuni. Legea din 28 Noembrie—1 Decembrie 1790, dă putere tribunalului de casaŢiune de a anula toate procedurile în care formele ar fi fost violate şi hotăreşte că «până la formarea unui cod unic de legi civile, violarea formelor de procedură, prescise sub pedeapsă de nulitate, dă loc la casare» (art. 3). Legea din 4 germ. an. II, merse mai departe ; ea hotari : că pe viitor ori-ce violaŢiune săă omisiune a formelor prescise în materie civilă prin decrete....., când chiar nu ar pronunŢa expres pedeapsa nulităŢei, ar da loc la casare. Art. 55 al ConstituŢiunii din 5 fruct. an. III arată că tribunalul de casaŢiune «casează hotărârile date asupra procedurilor în care formele aă fost violate. Legea de procedură civilă franceză, în art. 1030, declară : «nici o citaŢiune săă act de procedură nu va putea fi declarat nul, dacă nulitatea nu este formal pronunŢată de lege». În fine legea din 20 Aprilie 1810, declară în art. 7 «că hotărârile CurŢilor de apel, când sunt investite de „formele prescise sub pedeapsă de nulitate, nu pot fi casate de cât pentru o contravenŢiune expresă la lege».

Pe lângă toate aceste dispoziŢiuni, art. 480 § 2 c. proc., cuprinde următoarea ; este loc la revisuire «dacă formele prescise sub pedeapsă de nulitate aă fost violate, fie înainte, fie în mo-

«mentul pronunțării hotărîrilor, numai ca nulitatea să nu fi fost acoperită de părți¹⁾».

În vechiul drept francez se admitea revizuirea: dacă erau nulități de ordonanță în procedură asupra căreia se dăduse deciziunea în ultima instanță. Pothier arată câteva cazuri, cum dacă s'a judecat întemeindu-se pe o cercetare făcută după ce trecuse termenul pentru ascultarea martorilor, sau în care nu s'a săvârșit jurământul de către martori.²⁾

În procedura civilă a cantonului de Geneva dispozițiunea din art. 480 § 2, a fost suprimată din titlul de la revizuire și trecută la acela al apelului în art. 304. Iată cum se exprimă Bellot în expunerea de motive:

«Ordonanța din 1667 adopta, ca un singur mijloc de revizuire, oricând contravențiune la formele ce ea le introdusese; Codul de procedură (art. 480, No. 2) a mărginit acest recurs la violarea formelor prescrise sub pedeapsă de nulitate.»

«Astfel restrânsă, această dispozițiune ni s'a părut totuși prea întinsă pentru a o admite.»

«Noi ne am mărginit la un mic număr de forme care nu puteau, în nici un caz, să fie violate fără primejdie.»

«Dar întrebuițarea acestui mijloc fiind inseparabil cu o critică liberă a primei deciziuni, Tribunalul superior ni s'a părut mai bine așezat pentru a îl cerceta, și am făcut din el un mijloc de apel (art. 304)³⁾»

În vechea noastră legiuire, călcarea formelor de procedură, nu constituia un caz de împiedicare nemijlocită.

Redactorii codului de procedură civilă n'a reprodus dispozițiunea art. 480, No. 2 din procedura franceză, în cât călcarea formelor prevăzute sub pedeapsă de nulitate nu constituie de cât un mijloc de casare. Ei s'a luat după vechea legiuire, dară mai cu seamă după legea cantonului de Geneva. Călcarea formelor prevăzute de lege sub pedeapsă de nulitate, deschide numai calea recursului în casațiune (art. 38).

Am zis că legiitorul nostru s'a luat mai

¹⁾ Aceleași dispozițiuni se află și în legea belgiană (art. 17 al. 1^a și 2^a din 4 August 1832, art. 20 al. 1^a și 2^a din 25 Martie 1876 și art. 480 § 2 c. proc.

²⁾ Oeuvres de Pothier, an por Buquet tom X No. 384, p. 173.

³⁾ Tribunalul de apel judecă ca instanță de apel, cauzele și incidentele venite de la tribunalele inferioare, în care ele nu pot judeca în ultima instanță după legea de organizare judecătorească (art. 303).

mult după acel genevez. Lucrul acesta rezultă, nu numai din alte materii, dar chiar din aceea a apelului și mai cu seamă a revizuirei, unde sunt aproape aceleași cazuri de revizuire admise în amândouă legislațiunile. În special, pentru nulitățile de procedură a fost copiat întocmai dispozițiunile legii cantonului de Geneva. Art. 735 și următorii din procedura civilă, sunt reproducerea fidelă a art. 745 și urm. din Codicele de pr. civ. geneveze.

De sigur că legiitorul nostru a avut intențiune de a ne înzestra cu o procedură mai bună de cât cea franceză, cât și chiar de cât cea geneveză, sau cel puțin egală cu aceasta. Lui însă îi a scăpat din vedere un lucru, *mirabile au ditu!* organizațiunea judecătorească. După ce aproape în totul a fost copiat dispozițiunile din procedura geneveză, s'a lepădat de organizarea judecătorească a Genevei, împrumutând pe cea din Franța, deosebită mult de a ei. Poznași bărbați trebuie să fi fost întocmitorii legilor noastre de procedură și de organizare judecătorească: să împrumute legi de procedură de la genevezi și să nu pună pe judecătorii lor a le și aplica, ci pe cei francezi, întocmai cum ai croi un rînd de haine pentru un om sprinten, și te ai apuca să îmbraci cu ele și să silești a le purta, un om spătos și lat!

Organizarea judecătorească din cantonul de Geneva se deosebete de cea franceză și română⁴⁾

⁴⁾ Art. 1. Denominațiunea de *Curtea de justiție civilă și criminală* va fi substituită acelei de *Curte supremă*, și denumirea de *Tribunal civil și corecțional* la cea de *Tribunalul de audiență*.

Art. 75. Curtea de justiție civilă va pronunța în apel:

^{1°} Asupra cauzelor și incidentelor despre care tribunalul civil și de comerț nu trebuie să cunoască de cât în prima instanță;

^{2°} Asupra declinatoriilor de competență, propuse înaintea tribunalului civil sau a judecătorului delegat;

^{3°} Asupra cauzelor și a însuși incidentelor, de care tribunalele inferioare aveau competență de a judeca în ultima instanță, în cazurile special prevăzute de legea asupra procedurii civile (art. 304);

^{4°} Asupra execuțiunii sentințelor și a actelor date sau petrecute în afară de canton (art. 376)

Art. 304. Se va putea asijderea porni cu apel la Curtea de Justiție civilă în privința sentințelor date de tribunalele inferioare în pricinile și incidentele despre care, după lege, a fost căderea de a judeca în ultima instanță;

^{1°} Dacă aceste tribunale, în timpul pronunțării, nu erau compuse după cum ordonă legea;

Din acele expuse pînă aici constatăm cum că, calea revizuirii și a recursului în casațiune este deschisă în cazul în care formele de procedură prevăzute sub pedeapsă de nulitate, au fost violate, în țările care au o organizațiune judecătorească ca a noastră, Franța și Belgia, iar în cantonul de Geneva, cu o organizare judecătorească deosebită, și la noi, nu există revizuire.

La genevezi sentințele tribunalelor civile pronunțate în ultima instanță⁵⁾ (1000 florini,) sunt supuse, în cazurile determinate de art. 304, Curții de justiție civilă, iar acele ce trec de 1000 florini, se judecă în prima instanță, cu drept de apel, către aceiași Curte de justiție civilă, definitiv și fără vre un alt recurs. În cantonul de Geneva se judecă ca instanță de censură și apoi în fond, numai pricinele de o valoare mică (1000 florini,) acele judecate în ultimă instanță, iară pricinele mai importante pe care tribunalele civile le judecă în prima instanță, acele sunt supuse numai apelui. Așa dar, pentru afacerile importante, nu se află o censură, cum este cea a Curții de casațiune de la noi și din Franța.

Recursul și revizuirea sunt căi extraordinare prin care se atacă hotărârile definitive. Exercita-se-vor de odată, ori că mai întâi una din ele, după voia părții, sau că exercițiul, când a uneia, când a celei-l'alte, este subordonat vre-unei condițiuni?

Art. 480, No. 2, acordă revizuirea, dacă formele prescise sub pedeapsă de nulitate au fost violate, sau înainte, sau în momentul pronunțării hotărîrii, numai ca nulitatea să nu fi fost acoperită de părți.

Legea împarte în două epoce, aceea înainte de pronunțarea hotărîrii și aceea din timpul pronunțării ei. Dacă formele au fost violate în acest

²⁾ Dacă regulile asupra publicității pledării și a pronunțării sentințelor au fost violate. (Tit. VII Sect. I și T. A. IX, secț. I)

³⁾ Dacă dispozitivul sentinței cuprinde o contravențiune expresă la textul legii. (Art. 107, No. 6)

⁴⁾ Dacă e vorba de aplicarea constrîngerii corporale. (Constrîngerea corporală a fost desființată prin legea constituțională din 23 Aprilie 1849 și prin art. 59 al Constituțiunei federale din 1874.)

⁵⁾ Dacă este contrarietate între două sentințe date de diferite tribunale inferioare, între aceleași părți, asupra aceluiași obiect și întemeindu-se pe aceleași mijloace.

⁶⁾ Legea de organizare judecătorească din 1832, s'a modificat prin legea din 1848 și 1876.

din urmă caz, părților nu le era cu puțință a cere îndreptarea lor, și deci nu au putut fi acoperite prin tăcerea lor. Violările de formă săvârșite înainte de darea hotărîrii, ca nulitățile de citațiunii, de cercetări locale, esportize, interrogator, verificări de scripturi, pot să fie acoperite de părți prin tăcerea lor, adică când nu le-au ridicat în instanță. Și în cazul acesta se înfațișează iarăși o deosebire și care rezultă din împrejurarea, dacă hotărîrea a fost dată contradictoriu sau în lipsă. În întâiul caz, ele sunt acoperite prin neridicarea lor, prin păstrarea tăcerii asupra lor de către părți; în al doilea caz, părătul condamnat în lipsă nu poate acoperi nulitățile săvârșite, prin tăcerea sa, ele au putut avea loc fără știrea lui⁶⁾.

Când hotărîrea s'a dat contradictoriu, și partea nu a propus nulitățile, ele sunt acoperite (art. 480, No. 2) și prin nrmare calea revizuirii este închisă.

Dacă au fost propuse, dar respinse, revizuirea iarăși este inadmisibilă, pentru că călcarea formelor nu au provenit din nebăgarea de seamă a judecătorilor, ei au fost deșteptați; deci abaterea a săvârșit-o cu știință, și, în acest cas, rămâne deschisă calea recursului în casațiune.

Din cele zise mai sus urmează că nulitățile săvârșite înainte de darea hotărîrii nu pot da loc la revizuire de cât numai când hotărîrea a fost pronunțată în lipsă.

În privința nulităților săvârșite în momentul când hotărîrea s'a dat, că ea n'a fost pronunțată în ședința publică, că nu s'a dat de numărul de judecători cerut de lege, sau ca judecătorii ce au pronunțat-o n'au luat parte la toate ședințele, asemeni nulități nu pot fi acoperite de părți, pentru că nici nu li se dă ascultare, și de ar voi a zice ceva: pronunțarea, redactarea, semnarea hotărîrii este lucrarea mai mult a judecătorilor, fără vre-un amestec al părților.

Ar urma din toate acestea că atât revizuirea, cât și recursul în casațiune se pot exercita de către părți în potriua decisiunilor pronunțate în ultimă instanță pentru vițiile de forme din mo-

⁶⁾ După art. 480 revizuirea este admisă în potriua hotărîrilor pronunțate în lipsă dar în ultimul resort, și care nu mai sunt susceptibile de opoșițiune, prin expirarea termenului de opoșițiune.

mentul pronunțării unei hotăriri contradictorie, și în privința hotăririlor în lipsă și pentru violarea formelor de procedură săvârșite înainte de pronunțarea hotărârii.

De altă parte legile din 1790 și din anul al VIII-lea declară că casurile de revisuire nu pot fi întrebunțate ca mijloc de casare. Trebuie oare să considerăm dispozițiunea art. 480, No. 2, ca una ce a arborat legile de mai sus, ori să se caute o conciliare între ele?

Doctrina și jurisprudența au conciliat astfel lucrurile :

În privința nulităților săvârșite înainte de darea hotărârii, s'a hotărât astfel :

Dacă, partea în prejudiciul căreia ele au avut loc, nu le au propus, deși era de față, ele sunt acoperite, și, prin urmare, nu pot da loc la nici un recurs. Dacă ea n'au fost de față, în care caz nu le au putut propune, singura cale deschisă, este aceea a revizuirii. În acest caz eroarea judecătorului este involuntară, și partea se poate foarte bine adresa la dânsul, căci nu îi atinge nici integritatea, nici știința sa.

Dacă însă partea au propus nulitățile însă fără succes, singura cale deschisă este aceea a recursului în casațiune ⁷⁾.

În privința formelor care au fost violate când s'a dat hotărârea, iarăși se face o deosebire de o altă natură. Când aceste forme erau prescrise părților sau mandatarilor lor *ad litem*, violarea dă loc la revizuire. Când însă trebuiau îndeplinite numai de judecătorii, violarea lor constituie un motiv de casare ⁸⁾.

⁷⁾ Murlon, Rep. Ecr., completat de Naquet, pag. 767 și 768; — Glasson, No. 769; — Pandeches Françaises, Cassation civile, No. 600

⁸⁾ Garsonnet arată că trebuie să se apuce calea revizuirii în cazul în care, eroarea provenind din ignoranța sau neabgarea în seamă a Judecătorului, căci este de nădăjduit că nu va sta pe gânduri de a o îndrepta de îndată ce îi va fi fost semnalată și a retractat astfel hotărârea dată de el, și că trebuie apucată calea recursului în casațiune în cazul în care, încunoscîntat fiind de un vîțiu de formă ce era să îl săvârșească sau îl săvârșise și persistînd în el, nu este probabil ca să schimbe părerea și să fie dispus a recunoaște greșeala în care cu știință căzușe. Nu este deci loc de cât numai la revizuire în cazul în care nulitatea s'a săvârșit când s'a dat hotărârea (vîțiu de reducere, lectura de către președinte a unui dispozitiv care nu a intrunit majoritatea voturilor sau care diferă de acela s'a hotărît în camera de consiliu): această eroare n'a putut fi semnalată nici în aceste de a se fi să-

În Belgia aceeași difilcutate au fost rezolvite în chipul arătat mai sus. D. Camille Scheyven arată următoarele :

«Nu ar putea fi îndoială că dacă nemulțumirea ce se aduce în privința hotărârii au fost semnalată de mai înainte judecătorului, nu poate fi vorba de revizuire, căci atunci opiniunea acestui judecător s'a manifestat deja și împotrivirea sa la lege trebuie să atragă cu dînsa casarea. De unde s'a tras consecința, din punct de vedere special al violării formelor prescrise sub pedeapsă de nulitate, prevăzută de No. 2 al articolului 480, că această dispozițiune nu pôte fi aplicată dacă nulitatea nu este imputabilă părților, dar că ea este fapta voluntară a judecătorului din ultimă instanță, ast-fel se vede des invocîndu-se înaintea Curței de casațiune și examinîndu-se de ea mijlocul tras din lipsa de motive a decisiunei atacată, formalitate prescristă sub pedeapsă de nulitate de art. 7 § 2, al legii din 20 Aprilie 1810. S'a hotărît încă că nu este loc de revizuire, ci de recurs în casațiune, cînd contradicțiunea între două decisiuni nu este efectul erorii sau al surprinderii, dar rezultatul unei decisiuni hotărîta de judecător în cunoscînță de cauză ⁹⁾ (Cas. 17 Iulie 1879 Posic., 360 rapp. M. Wan Berchem.)

După legile noastre, călcarea formelor de procedură prevăzută sub pedeapsă de nulitate deschide numai o singură cale, aceea a recursului în casațiune, potrivit art. 38 din legea organică a Curței de Casațiune.

Să vedem cum sunt ele privite și esaminate de către suprema Curte.

Prin decisiunea No. 9 din 30 Aprilie 1898, pronunțată în secțiunii-unite, Curtea de casațiune au hotărît: mijloacele de casare de ordine privată, cât și acele de ordine publică, dependente de cestiuni de fapt, nu pot fi invocate înaintea Curței de casațiune.

Dacă am lua *ad literam*, în mod absolut și ca juridică, această decisiune, ar trebui să conchidem

vârșit nici după, căci hotărârea este irevocabilă; dară ea este de sigur involuntară și este cazul de a cere prin calea revizuirii retractarea ei (Vol. V, § 1163 pag. 605).

Glasson însă crede că, după art. 7 al legii din 20 Aprilie 1810, nulitățile pentru lipsa de motive, sau că nu s'au pronunțat hotărârea în ședința publică, sau n'au fost date de numărul de judecători ceruți de lege, sau care n'au asistat la toate înfățișările pricinii.

Rațiunea ar fi că, după legea sus citată, decisiunea casată pe acele motive trebuie trimisă a se judeca din nou. No. 769, p. 206.

⁹⁾ Traité Protique des Pourovis en cassation de L'org & des Atributions de la Supreme cour No. 72, pag. 174.

că toți judecătorii pot călea în picioare, după voia și placul lor, atât formele stabilite pentru apărarea intereselor private și prevăzute sub pedeapsă de nulitate de lege, cât și acele menite a garanta interesele generale, dacă partea n'au arătat judecătorului de la care cere dreptatea și stricta aplicare a legii că, până când să o dea, el singur s'a abătut de la calea dreaptă, el singur a călcat legea.

În parte, tot în secțiunii-unite, Curtea de casașune a revenit, declarând că mijloacele de casare de ordine publică se pot propune de-a-dreptul în Casașune.

Deosebirea făcută de Curtea de casașune nu se sprijinește pe vre-un text, sau pe principiile generale, deduse din legea Curței de casașune, dar nici nu resistă unei analize, logicei lucrurilor. S'ar putea face deosebirea făcută de legiuitorul francez și belgian, de doctrina și jurisprudența din Franța, între nulitățile săvârșite în timpul judecății pricinii, când stătea în puțința părților de a le observa și propune în instanță, și între acelea săvârșite cu darea hotărârei, când părțile n'avea nici un amestec, nici o puțință de a le observa și propune.

Dacă ar fi să tragem concluziunea ce urmează din deciziunea Curței de casașune, ar trebui să hotărîm că nu e loc la casare : când sentința n'au fost motivată ; 2. când nu s'a pronunțat în ședință publică ; 3. când nu s'au trecut în hotărîre concluziunile părților ; 4. când nu s'au pronunțat de judecătorii competenți, sau de numărul de judecători ceruți de lege, sau dacă acei ce au pronunțat au luat parte la toate înfățișările ; 5. dacă, fiind vorba de minori n'au luat parte la ședință și n'au pus concluziunii ministerul public ; 6. dacă, în o acțiune de revendicare intentată în numele minorului, sau într'o împărțeală, s'a dat încuviințarea sfatului de familie etc. În mai toate aceste cazuri, nulitățile, spre a fi stabilite, trebuiesc verificate prin cercetarea unor fapte. Astfel, în privința regulată constituiri a unei instanțe judecătorești, se poate ca hotărîrea să fie dată de numărul de judecători ceruți de lege, însă să nu fi fost competenți, cum ar fi cazul în care ar participa la darea hotărîrei un judecător de la altă secțiune, sau în cauzele minorilor, fără participarea ministerului public. În amândouă aceste

cazuri sunt de verificat în fapt : a) dacă în adevăr judecătorul semnalat era de la o altă secțiune ; ceea-ce se face prin examinarea procesului-verbal al tragerei la sorți de la începutul anului judecătorec ; dacă au fost tras la sorți pentru a lua parte la judecată după formele prescrise de lege. Când sunt minori în cauză : a) dacă nu cum-va au devenit majori. Tot cu privire la regulata constituire a Curței cu jurați, a comisiunii juraților, a juriului în materie de expropriare silită pentru cauză de utilitate publică, sunt o mulțime de fapte de cercetat spre a se cunoaște aptitudinea, capacitatea, nedemnitatea lor.

Nu putem, sub nici un cuvânt primi teoria Curței de casașune care pune pe aceeași linie nulitățile, mijloacele de casare de ordine privată, cu acelea de ordine publică.

Nulitatea edictată de lege ca sancțiune pentru ne paza formelor, pentru călcarea lor în interesul particularilor, poate să fie acoperită de densii, espres sau tacit. Părțile pot transige asupra lor, când ele nu au fost propuse de către părți, căci legea presupune că au renunțat prin tăcerea lor de a le valorifica ; ele însă nu pot transige asupra formelor ce interesează ordinea socială. Dacă luăm cestiunile de competență, unde iarăși sunt de mai înainte a se examina unele fapte⁷⁾ judecătorul este obligat chiar de lege ca de la sine, din oficiu : cum se zice, să ridice, cestiunea de incompetență *ratione materiae*. Art. 109 pr. civ. prescrie, «Dacă însă este vorba de o necompetență din cauza materiei, părțile vor putea cere strămutarea, și judecătorii o vor ordona chiar din oficiu «in ori-ce stare s'ar afla procesul.»

În privința regulii absolute puse de Curtea de casașune că ori-ce mijloc de casare, fie de ordine privată ori publică, nu poate să fie primit dacă nu au fost propus la instanța de fond, avem a întâmpina următoarele :

1 Mijloacele de casare pentru neobservarea formelor prescrise sub pedeapsă de nulitate, și a celor substanțiale, sunt recunoscute și admise de art. 38 din legea organică a Curței de casașune,

⁷⁾ Deosebirea făcută nu se poate concepe, pentru simplul cuvânt că ori-ce cestiune juridică care se desbate se razimă pe fapte, s tă străns legat cu ele, ast-fel s'ar discuta în vînt.

fără a se cere de acest articol ca ele să fi fost propuse. Recunoaștem, ce e drept, deosebirea între revizuire și casațiune, una presupune neatențiunea judecătorului, o eroare involuntară, pe care n'ar fi săvârșit-o, dacă părțile îi'ar fi atras atențiunea; pe când calea recursului în casațiune presupune lipsa de integritate și de știință a judecătorului care, voluntar și în deplină cunoștință de cauză, aș înfrânt legea, și el merită să fie censurat de Curtea de Casațiune. De aici se deduce că dacă nu s'a'au propus un mijloc de nulitate, nu s'a' deșteptat judecătorul, el nu se cade a fi censurat, și ca urmare paguba urmată din călcarea formelor de procedură de către judecători să se spargă în capul imprecinațiilor.

În special, pentru nulitățile de procedură, după cum s'au arătat mai sus, în Franța și Belgia oalele nu se sparg în capul imprecinațiilor, pentru că acestia, conform art. 480, No. 2, pot apuca calea revizuirii; deci la ei deosebirea făcută de Curtea noastră de casațiune se razimă pe texte de lege, pe deosebirea între revizuire și casațiune, și în nici un caz violarea formelor nu se resfrânge asupra părților, acestea, putând apuca, după cazuri, când calea revizuirii, când cea a recursului în casațiune, pe când legea noastră a suprimat dreptul de revizuire.

Un alt argument ce se poate aduce în potriva teoriei Curții de casațiune este și acesta: nulitățile pentru neobservarea formelor de procedură sunt copiate în tocmai după procedura cantonului de Geneva (art. 745 și urm.). În procedura cantonului de Geneva, nulitățile săvârșite în judecarea unui proces și darea hotărârii, nu constituiesc un mijloc de revizuire, cum este în Franța și Belgia, însă, după cum s'a' arătat, ele constituiesc un mijloc de apel (art. 304), fără a se face deosebirea, de aș fost propuse s'au n'aș fost propuse. În legislațiunea Geneveză, procesele de o valoare mai mare de 1000 florini, sunt judecate ca instanță de apel, în mod definitiv, și fără nici un soi de recurs, de către Curtea de justiție civilă. Dacă dar în acea legislațiune calea revizuirii nu este deschisă pentru nulități, pricina este pe de o parte, că a se propune înaintea acelorași judecători, cari aș călcat formele de procedură, mijloacele de nulitate, este de a priva pe părți de o discuțiune mai liberă, cum aceasta ne o spune lămurit Bellot; iar pe de alta, că pentru afacerile importante (mai mari de 1000 florini), Curtea de jus-

tiție civilă judecă ca instanță de apel, definitiv și fără veri un alt recurs în casațiune, cum e la noi, ast-fel că hotărârile nu mai sunt supuse veri unei censuri, pe cind la noi, care avem aceeași organizațiune judecătorească ca a Franței, hotărârile Curții de Apel fiind supuse censurii Curții de casațiune, ele nu ar putea, fără a ridica murmure, să aibă prestigiul și autoritatea lucrului judecat, a unui adevăr neclintit, expresiunea dreptății, când s'a'au dat cu călcarea formelor de procedură civilă, prevăzute de însuși legea sub pedeapsă de nulitate. În adevăr călcarea formelor de procedură, prevăzute sub pedeapsă de nulitate, presupune din partea chiar a legii o pagubă adusă unuia din imprecinații, cum ne-o arată lămurit Bellot, în expunerea de motive asupra nulităților prevăzute în art. 745 și urm. și pe cari i-am copiat *ad literam* în art. 735 și urm. din proc. civilă.

Dacă dar călcarea formelor prevăzute sub pedeapsă de nulitate, presupune din partea însăși a legiitorului o pagubă adusă uneia din părți, se poate oare, rezonabil vorbind, ca hotărârea dată cu călcarea formelor să nu se poată censura de Curtea de Casație, ci să rămăe pătată de un viciu esențial, acel al unei pagube aduse uneia din părți, iar lumea să se închine ei, ca la un adevăr neclintit, ca la însuși dreptatea?

D. Chebapci

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

CURTEA DE APEL DIN IAȘI, SECȚIA I

Audiența de la 10 Martie 1899

Președinția d-lui I. T. BURADA Prim-Președinte.

Gh. Leonescu cu Marcu Braunstein

Contestațiune la o urmărire imobiliară. — Imobil dotal. — Cerere nouă făcută de-a dreptul în apel. — Art. 327 Procedura Civilă și 1253 ult. al. Cod. Civil

1) Cumpărătorul nu se poate opune la plata prețului vânzării dintr'un fapt al său cum ar fi lipsa veri unei formalități a cărei omisiune ar atrage nulitatea vânzării, căci articolul 1364 din cod. civ. se referă la turburarea ce ar putea rezulta dintr'o acțiune hipotecară sau în revendicare din partea unui al treilea.

2) Cumpărătorul nu poate invoaca temerea de evicțiune basată pe cumpărarea unui imobil dotal fără licitațiune publică, căci prin aceassta ar invoca incapacitatea vânzătorului, adică a unei persoane incapabile, ceea ce este interzis de art. 952 cod. civil, cu atât mai mult cu cât în cunoștință de cauză n'a îndeplinit formalitatea.

3) Contestatorul poate pentru prima oară în apel să invoace în sprijinirea contestațiunii sale un mijloc basat pe lipsa de calitate a creditorului urmăritor, căci el constituie un mijloc de apărare, mai ales când intră în formula cererii introductivă.

4) Intrebuințarea prisosului din preț, prescrisă de art. 1253, ult. alin. este obligatorie, atât pentru soții vnzătorii, cât și pentru cumpărător, căci validitatea vnzăreii este supusă îndeplinirii acestei condițiuni. Așa în cât cumpărătorul este în drept de a veghia la întrebuințarea banilor proveniți din vnzare și el poate să nu se libereze de obligațiunea sa, câtă vreme nu se stabilește că suma luată de la dânsul a fost întrebuințată conform art. 1253 alin. ultim codul civil.

Curtea,

Având în vedere apelul făcut de Gh. Leonescu, contra sentinței Tribunalului Bacău, No. 496 din 1898, prin care i se respinge contestația la urmărirea silită exercitată de Marcu Braunstein, asupra unui imobil al său, situat în orașul Bacău, strada Națională Bacău-Focșani;

Având în vedere că Gh. Leonescu, cumpărând zisul imobil de la D-na Raluca Cancicof, cu actul de vnzare-cumpărare din 6 Septembrie 1894, plătind parte din preț și rămânând dator pentru rest, vnzătoarea a cedat creanța sa lui Marcu Braunstein, cu actul de cesiune din 15 Martie 1896, iar debitorul neplătind la termen, Braunstein a urmărit și scos în vnzare imobilul, ca cesionar al D-nei Cancicof;

Având în vedere că apelantul se opune la plata restului din preț, invocând următoarele împrejurări: că zisul imobil fiind dotal, și soții Cancicof cerând autorizarea Tribunalului de a-l vinde pentru întreținerea și creșterea copiilor, Tribunalul, prin procesele-verbale No. 877 din 1891 și 3768 din 1894, a încuviințat vnzarea prin licitațiune publică, conform art. 1252, § II, codul civil, cu preț de 12000 lei în sus, autorizând pe d-na Cancicof să primească din vnzare 5600 lei în scopul mai sus arătat, iar restul să se consemneze pentru cumpărarea unui alt imobil său pentru a se plasa ca bani dotali; că vnzarea făcându-se direct de d-na Cancicof către Gh. Leonescu, fără forma licitațiunii publice, s'ar putea anula după cererea soților Cancicof, în cât apelantul având cuvânt de a se teme de asemenea acțiune în revendicare, invoacă în primul loc dispozițiunea din art. 1364 codul civil, cerând suspendarea plăței și anularea urmăririi până la înlăturarea pericolului de evicțiune la care este expus;

Considerând că art. 1364 se referă la tulburarea ce ar putea rezulta dintr'o ipotecă sau în revendicare din partea unui al treilea, iar nu la tulburarea ce ar putea proveni din faptul vnzătorului, derivând din lipsa vre-unei formalități a cărei omisiune ar atrage utilitatea vnzăreii;

Că, după art. 952 codul civ., persoanele capabile nu pot opune celor incapabile incapacitatea acestora și refusa pe asemenea motiv executarea obligațiunilor contractate cu incapabilii;

Că, întru cât nealienabilitatea fondului dotal are principalul său fundament în incapacitatea femeii, apelantul nu este admisibil a invoca temerea de evicțiune, basată pe cumpărarea imobilului fără licitațiune publică, căci prin aceasta ar invoca însă și incapacitatea vnzătoarei, ceea-ce îi este interzis de citatul art. 952;

Considerând, de alt-fel, că apelantul a știut că imobilul era dotal și că tribunalul dispusese vnzarea lui prin licitațiune publică, căci în contractul lor de vin-

dere-cumpărare, părțile se referă la jurnalul tribunalului No. 877 din 1891, care prevede atât totalitatea imobilului, cât și formalitatea licitațiunii publice, prescrisă de art. 1253 c. civ.;

Că, ast-fel, contestațiunea făcută de dânsul la urmărirea exercitată de Braunstein este neîntemeiată și cată a fi respinsă din acest punct de vedere;

Având în vedere că apelantul invoacă, în al doilea loc, dispozițiunea din ultimul aliniat al art. 1253, după care vnzându-se imobilul dotal în unul din casurile prevzute de acest articol, prisosul din preț peste suma încuviințată de justiție rămâne dotal și trebuie întrebuințat pentru cumpărare de altimobil, dispozițiune reprodusă și în procesele verbale sus menționate, prin cari tribunalul dispune ca restul din preț să se consemneze pentru cumpărarea unui alt imobil său pentru plasare ca bani dotali;

Având în vedere susținerea intimatului că acest mijloc n'a fost invocat la prima instanță, și ar constitui o cerere nouă care nu se poate face pentru prima oară în apel;

Considerând că, după cum rezultă din cererea introductivă, Gheorghe Leonescu își sprijină contestațiunea pe lipsa de calitate a creditorului Braunstein de a primi suma urmărită și pe dreptul apelantului de a refusa plata, pe temeiul proceselor-verbale de autorizare a vnzăreii;

Considerând că cauza contestațiunii fiind ast-fel formulată, Gh. Leonescu este în drept a invoca în susținerea ei, fie în prima instanță, fie în apel, veri-ce mijloc basat pe zisele procese-verbale, sau pe lipsa de calitate a creditorului urmărit;

Că mijlocul tras din dispozițiunea art. 1253 ultim. alin. este cuprins în enunțarea motivelor de contestațiune, întru cât această dispozițiune e reprodusă în procesele-verbale ale Tribunalului, și deci poate fi susținut în apel, cu toate că n'a fost invocat la prima instanță, neconstituind o cerere nouă, ci numai un mijloc de apărare, intrând în formula cererii introductive;

Considerând că întrebuințarea prisosului din preț, prescrisă de art. 1253 ultim. alin., este obligatorie atât pentru soții vnzătorii, cât și pentru cel de al treilea cumpărător; că validitatea vnzăreii este subordonată îndeplinirii acestei condițiuni, și că cumpărătorul nu se poate libera în mod valabil de cât atunci când și întrebuințarea este valabil efectuată; că, în consecință, dânsul este în drept a veghia ca banii să se întrebuințeze conform legii și a refusa până atunci plata restului din preț;

Că, ast-fel fiind, opunerea apelantului de a achita suma cedată lui Braunstein este pe deplin justificată, întru cât nu se stabilește nici se susține de intimat că acești bani se vor întrebuința conform art. 1253 codul civil și a proceselor-verbale de autorizare a vnzăreii imobilului;

Că, prin urmare, din acest punct de vedere, contestația lui Gh. Leonescu la urmărirea exercitată de M. Braunstein asupra imobilului cumpărat de d-na Cancicof este întemeiată, apelul cată a fi admis și urmărirea anulată.

Pentru aceste motive, admite apelul.

(ss) I. Th. Buruda, M. Șuțu, Al. T. Hinna.

MIȘCARE ÎN MAGISTRATURA

D. D. Alexandrescu, licențial al facultății juridice din Paris, fost secretar general al Ministerului de justiție, se numește procuror general al Curții de apel din Iași, în locul d-lui Theodor Mândru, dimisionat.

D. Const. C. Sărățeanu, actul prim-procuror la tribunalul Covurlui, se permută în aceeași calitate la tribunalul Ilfov, în locul d-lui Caracaș;

D. Al. D. Oprescu, actul prim-procuror la tribunalul Prahova, se permută în aceeași calitate la tribunalul din Covurlui;

D. Ion Caracaș, prim-procuror al tribunalului Ilfov, în aceeași calitate la tribunalul Prahova.

D. Ion Th. Florescu, actual judecător sindic la tribunalul Prahova, judecător de instrucție la același tribunal, în locul d-lui Ion Codrescu.

D. Petre Hagiopol, actual judecător sindic la tribunalul din Buzău în aceeași calitate la tribunalul din Prahova

D. Vasile I. Protopopescu, actual judecător sindic la tribunalul Tecuci, se permută în aceeași calitate la tribunalul din Buzău.

D. Sava Cristescu, actual procuror la tribunalul Brăila se numește judecător sindic la tribunalul Tecuci.

D. George I. Ștefănescu Goangă, actual judecător la ocolul Medgidia, județul Constanța, se numește procuror la tribunalul Brăila.

D. Dimitrie Ap. Aricescu, actual judecător de instrucție la tribunalul Argeș, judecător de ședință la același tribunal, în locul d-lui Petru P. Poni.

D. Georgescu Urian, actual judecător sindic la tribunalul Argeș, judecător de instrucție la același tribunal.

D. Ion Condescu, actual judecător de instrucție la tribunalul Prahova, judecător sindic la tribunalul Prahova, judecător sindic la tribunalul Argeș.

D. Const. Rădulescu, actual judecător de ședință la Dâmbovița, judecător sindic la trib. Romanați.

D. Cesar Parteni Antoniu, actual judecător de ședință la tribunalul Brăila, în aceeași calitate la Dâmbovița.

D. Lazăr Munteanu, actual judecător de ședință la Prahova, în aceeași calitate la Brăila.

D. Al. Peret, se numește judecător de ședință la tribunalul Prahova.

D. Const. I. Nacian, actual procuror la trib. Dâmbovița, în aceeași calitate la tribunalul Mușcel, în locul d-lui Const. D. Rătescu, care trece în locul d-lui Nacian

D. Vasile Theodorescu, actual judecător la ocolul I Pitești, se numește procuror la tribunalul Argeși.

D. Mihail I. Nacian, actual supleant la tribunalul Prahova, judecător de pace la ocolul II Ploești.

D. Ștefan Georgescu, actual judecător la ocolul Câmpina, jud. Prahova, în aceeași calitate la ocolul Curtea de Argeși.

D. G. Dumitrescu, actual judecător al ocolului Balta, jud. Brăila, în aceeași calitate, la ocolul Câmpina.

D. D. Anastasiu, actual judecător al ocolului Calafat, jud. Dolj, în aceeași calitate la ocolul Balta, jud. Brăila.

D. D. Nicolescu, actual judecător sindic trib. Romanați, judecător la ocolul Calafat, jud. Dolj.

D. M. Răsuceanu, judecător la ocolul Silistra, jud. Constanța, în aceeași calitate la ocolul Medgidia.

D. C. Vineș, judecător la ocolul Pechea, jud. Covurlui, în aceeași calitate la ocolul Silistra, jud. Constanța.

D. N. Theodoru, actual judecător la ocolul I, Galați, la ocolul Pechea, jud. Covurlui.

D. Stelian Ivanovici, actual ajutor la judecătoria ocolului II, Galați, judecător la același ocol.

D. N. Jitianu, judecător la ocolul I, Buzău, judecător la ocolul Pătârlagele, jud. Buzău.

D. C. M. Oprescu, judecător la ocolul Tutova, în aceeași calitate la ocolul Văleni, jud. Prahova.

D. Titu Moscuna, judecător la ocolul Urlați, jud. Prahova, în aceeași calitate la ocolul Tutova.

D. Vasile I. Radovici, actual procuror de secție la tribunalul Prahova, judecător la ocolul Urlați, jud. Prahova.

D. I. Odobescu, judecător al ocolului Târgoviște, în aceeași calitate la ocolul 5, București.

D. G. D. Nicolescu, actual judecător al ocolului Vela, județul Dolj, în aceeași calitate la ocolul Olt, jud. Olt.

D. I. Cireșeanu, supleant la tribunalul Prahova.

D. Mircea Căpitănescu, actual ajutor la jud. ocolului Câmpina, procuror de secție la trib. Prahova.

D. Al. Luca, actual supleant la trib. Brăila, în aceeași calitate la trib. din Tutova.

D. Al. I. Săbăreanu, actual supleant la tribunalul Covurlui, în aceeași calitate la trib. Brăila.

D. Vladimir Iacobsohn, supleant la trib. Covurlui.

D. I. Cetățeanu, ajutor la judecătoria ocol. II Galați,

D. D. Fulga, actual ajutor al judecătoriei ocolului Craiova, în aceeași calitate la judecătoria ocolului I Buzău.

D. C. Bărbulescu, ajutor la judecătoria ocolului I Craiova.

D. Al. Drăghiceanu, ajutor de judecător la ocolul Câmpina.

D. A. Dancovici, actual supleant la trib. Argeș, ajutor la judecătoria ocolului Amaradia, jud. Dolj.

D. I. Zaharia, actual ajutor la judecătoria ocolului Mizil, jud. Buzău, în aceeași calitate la judecătoria ocolului I Pitești.

D. Chr. P. Demetrescu, actual ajutor la judecătoria ocolului Olt, în aceeași calitate la ocolul Mizil.

D. I. F. Oncescu Beștelei, actual ajutor la judecătoria ocolului I. Pitești, în aceeași calitate la judecătoria ocolului Olt.

D. Ion Baloleanu, actual portărel în trib. Muscel, cap de portărei la același tribunal.

D. Paraschiv Andreescu, actual portărel la trib. Argeș, cap de portărei la trib. Argeș.

D. Teodor Pașalău, actual copist la tribunalul Ilfov, ajutor de grefă la trib. Ilfov.

BIBLIOGRAFII

A apărut de sub tipar :

Volumul V. TRATAT TEORETIC ȘI PRACTIC
de
PROCEDURA CIVILA
DE

DIMITRIE CHEBAPCI

doctor în drept, Avocat

Cupriuzând : Art. 138—28 :

Desdaunări și cheltuieli : Hotărârile date în lipsă și opozițiuni
Procedurile preparatorie și probatorie în general. Verificarea
scripturilor, cercetarea prin martori, experți, cercetări în fața
locului, interogator, jurământ, cererea reconvențională, interven-
țiune, suspensiune, perempțiune și începerea judecăților. Regu-
lare de competență; Trimiterea la un alt tribunal; Recusațiune.

Prețul tot 12 lei

Și se află de vânzare la librăria Leon Alcalay, calea Victo-
riei, la librăria Storck, Pasagiul Român și la autor str. Planșo-
lor No. 39